ΟΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Το σημερινό θέμα παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον! Θα έλεγα πως είναι πολύ καυτό, γιατί έχει να κάνει με το χρήμα. Πάρα πολλοί συμπατριώτες μας, κυρίως στο παρελθόν, ξενιτεύονταν με κύριο σκοπό να βγάλουν περισσότερα χρήματα και να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο επίπεδο ζωής, εφόσον παλιότερα η χώρα μας περνούσε δύσκολες εποχές.

Σήμερα, ζούμε σε μια εποχή που υπάρχει μεγάλη οικονομική ευημερία. Ποτέ δεν υπήρξε εποχή, όπως τη δική μας, και αναφέρομαι ειδικά στον πλούτο και το χρήμα. Αν εξετάσουμε τις διάφορες εποχές της Ιστορίας στο παρελθόν, θα ανακαλύψουμε ότι η δική μας εποχή δεν μπορεί να συγκριθεί με καμιά άλλη προηγούμενη.

Πριν από χρόνια, μιλούσαν για δραχμές ή δολάρια σε χιλιάδες, τώρα όμως μιλούν για εκατομμύρια και δισεκατομμύρια και αυτό δεν ισχύει μόνο για μια χώρα, αλλά για όλες τις χώρες του κόσμου. Τώρα, βέβαια, έχουμε και τα ευρώ. Σήμερα, δεν ακούμε ανθρώπους να μιλούν μόνο για μια επιχείρηση αλλά για επιχειρήσεις. Στην εποχή μας το θέμα δεν είναι αν έχεις ένα σπιτάκι, **αλλά πόσα σπίτια έχεις.**

Ένα άλλο παράδειγμα, που αποδεικνύει τον υλικό πλούτο της εποχής μας, είναι τα μεταφορικά μέσα. Για εκατοντάδες χρόνια, σε όλο τον κόσμο, το βασικό μεταφορικό μέσο ήταν το άλογο και το γαϊδουράκι. Στην πατρίδα μας, την Ελλάδα, για πάρα πολλά χρόνια, το βασικό μεταφορικό μέσο ήταν το γαϊδουράκι για τις φτωχές οικογένειες και το άλογο για τις πλούσιες οικογένειες. Θα έλεγα ότι δεν έχουν ακόμη περάσει εκατό χρόνια από την εποχή που οι διάφορες πόλεις της πατρίδας μας παρουσίαζαν εικόνες με ανθρώπους πάνω σε άλογα ή γαϊδουράκια. Ωστόσο, στην εποχή μας δε λέμε αν κάποιος έχει ένα γαϊδουράκι ή ένα άλογο, αλλά λέμε πόσα αυτοκίνητα έχει, γιατί οι περισσότερες οικογένειες δεν έχουν μόνο ένα αυτοκίνητο αλλά δύο, τρία, ακόμη και περισσότερα.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση. Δεν είμαι κατά του υλικού πλούτου και γνωρίζω ότι υπάρχουν άνθρωποι που με πολλή δουλειά και μόχθο έχουν αποκτήσει τα αγαθά τους. Ο σκοπός μου, επομένως, για όσα προανέφερα και για όσα θα πω στη συνέχεια, δεν είναι να κατακρίνω τα χρήματα ή τους πλούσιους. Η υλική άνεση είναι μία μόνο από τις πτυχές των πολλαπλών ευλογιών του Θεού στους ανθρώπους. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι και μέσα στην Αγία Γραφή αναφέρονται πολλοί άνθρωποι του Θεού που ήταν πάρα πολύ πλούσιοι για την εποχή τους. Ενδεικτικά, ας θυμηθούμε τον Αβραάμ ή τον Ιώβ ανάμεσα σε πολλά άλλα βιβλικά πρόσωπα.

Θέλω, λοιπόν, να τονίσω είναι ότι στη δική μας εποχή τα πάντα είναι σε αφθονία και υπάρχουν πολλοί που τα πλούτη και οι ανέσεις τους ξεπερνούν κατά πολύ την απλώς ικανοποιητική οικονομική κατάσταση. Ωστόσο, σε γενικές γραμμές, κανείς δε μένει ικανοποιημένος με όσα έχει, αλλά συνέχεια τρέχει και τρέχει για να αποκτήσει περισσότερα. Εξάλλου, είναι γεγονός ότι στην εποχή μας, αν και υπάρχουν περισσότερα χρήματα και άφθονα πλούτη, εξακολουθούν να υπάρχουν μεγάλες ανισότητες - πάμπλουτοι από τη μια και πάμφτωχοι από την άλλη - καθώς και μεγάλα οικονομικά προβλήματα.

Έτσι, καθώς μιλάμε για όλα αυτά, εγείρεται ένα σπουδαίο ερώτημα: **Μήπως ο Θεός, ως Δημιουργός του ανθρώπου, έχει δώσει κάποιο κανόνα ή οδηγίες για τα οικονομικά;** Βεβαίως και έχει δώσει!

Πριν απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, θα ήθελα, σε πρώτη φάση, να προβληματιστούμε πάνω στο γεγονός ότι ο κόσμος σε γενικές γραμμές υιοθετεί μια υλιστική νοοτροπία στη ζωή του. Δίνει τα πάντα, πολλές φορές πουλά και την ίδια την ψυχή του, προκειμένου να αποκτήσει και να αποκτήσει... Τις περισσότερες φορές η επιτυχία ενός ανθρώπου υπολογίζεται από την περιουσία ή τα χρήματά του και όχι, δυστυχώς όχι, από την καλοσύνη του χαρακτήρα του. Εντούτοις, μην ξεχνάμε ποτέ το εξής καίριο σημείο! Όταν πεθάνει ο άνθρωπος, δεν μπορεί να πάρει τίποτε μαζί του.

Πάνω σε αυτό, ο διαχρονικός Λόγος του Θεού λέει: **"*Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον· φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμέν τι*".** (Επιστολή προς Τιμόθεον Α΄, 6:7). Ο Λόγος του Θεού με αφοπλιστική καθαρότητα μας λέει ότι, όταν γεννηθήκαμε, δε φέραμε τίποτε μαζί μας στον κόσμο. Έτσι, λοιπόν, είναι φανερό ότι, και όταν θα πεθάνουμε, δεν μπορούμε να πάρουμε τίποτε μαζί μας. Ας θυμηθούμε τον συμπατριώτη μας **Αριστοτέλη Ωνάση**. Ήταν ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου, αλλά, όταν πέθανε, δεν πήρε μαζί του το παραμικρό. Δεν πήρε απολύτως τίποτε.

Η Αγία Γραφή, στο ίδιο κεφάλαιο, μας ξεκαθαρίζει τη διαφορά μεταξύ του χρήματος και της φιλαργυρίας. **"*Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία· την οποίαν τινές ορεγόμενοι, απεπλανήθησαν από της πίστεως, και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς*".** (Επιστολή προς Τιμόθεον Α΄, 6: 10).

Από το εδάφιο αυτό διαπιστώνουμε ότι το ίδιο το χρήμα δεν είναι κακό, αλλά η **"*φιλαργυρία*",** δηλαδή η αγάπη προς το χρήμα είναι η ρίζα κάθε κακού. Πράγματι, σχεδόν όλα τα εγκλήματα που γίνονται στον κόσμο, έχουν βασικό κίνητρο την αγάπη προς το χρήμα, δηλαδή η ρίζα τους είναι η **"*φιλαργυρία*".** Ο Απόστολος Παύλος προσθέτει ότι μερικοί Χριστιανοί πλανήθηκαν από την πίστη και αιτία για αυτό ήταν η φιλαργυρία. Το κίνητρο, λοιπόν, διαδραματίζει καταλυτικό ρόλο.

Ερώτηση: **Σε ποιον ανήκουν τα πάντα; "*ΤΟΥ Κυρίου είναι η γη, και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη, και οι κατοικούντες εν αυτή*".** (Ψαλμός 24:1). Σε αυτό το εδάφιο, τονίζεται ότι ολόκληρη η γη με το πλήρωμά της και τους κατοίκους της ανήκουν στον Κύριο, **το θαυμάσιο Δημιουργό μας**, και όχι στις μαϊμούδες, στα ψάρια, στα φυτά, στο κύτταρο και τελικά στη λάσπη και το... **"ατύχημα της τύχης"**, όπως θέλουν να πιστεύουν ορισμένοι. Η Βίβλος λέει: **"*Διότι εμού είναι πάντα τα θηρία του δάσους, τα κτήνη τα επί χιλίων ορέων. Γνωρίζω πάντα τα πετεινά των ορέων, και τα θηρία του αγρού είναι μετ' εμού. Εάν πεινάσω, δεν θέλω ειπεί τούτο προς σε· διότι εμού είναι η οικουμένη, και το πλήρωμα αυτής*".** (Ψαλμός 50: 10 –12).

Στα παραπάνω εδάφια αυτό που κυρίως διευκρινίζεται είναι ότι όλα τα ζώα ανήκουν στον Θεό, δηλαδή Αυτός είναι ο Δημιουργός τους, Αυτός είναι ο Συντηρητής τους και Αυτός είναι ο πραγματικός Ιδιοκτήτης τους.

Τώρα, ας δούμε τι λέει ο Θεός για το χρήμα. Η Αγία Γραφή απαντά απλά και καθαρά: **"*Εμού είναι το αργύριον, και εμού το χρυσίον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων*".** (Αγγαίος, 2: 8). Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι όλο το **"*αργύριον*"** και όλο το **"*χρυσίον*"** ανήκει στον Κύριο. Με άλλα λόγια, όλα τα χρήματα, όλοι οι θησαυροί και όλα τα πλούτη της γης ανήκουν στον Κύριο, Αυτός είναι ο πραγματικός Ιδιοκτήτης, όχι μόνο της γης **αλλά και του σύμπαντος**. Αυτές είναι πράγματι σπουδαίες ανακαλύψεις! Στη συνέχεια θα ανακαλύψουμε μέσα στο Λόγο του Θεού πάρα πολλά στοιχεία και συμβουλές σχετικά με τα οικονομικά.

Πάρα πολλοί άνθρωποι σκέφτονται και λένε: **"Εργάστηκα πολύ σκληρά στη ζωή μου".** Άλλοι λένε: **"΄Εκανα δύο και τρεις δουλειές".** Έτσι, λοιπόν, σκέφτονται και συμπεραίνουν ότι με τη δική τους δύναμη απέκτησαν όλα τα πλούτη τους. Αυτοί οι άνθρωποι, όμως, εκφράζονται χωρίς να έχουν καταλάβει το εξής βαρυσήμαντο σημείο: **αν δεν είχαν τη ζωή και τη δύναμη - και τα δύο δώρα της αστείρευτης αγάπης του Θεού - δε θα μπορούσαν να κάνουν απολύτως τίποτε.**

Σε αυτό το σημείο, ίσως, κάποιος μου πει: **"Μα αυτά που λες, κύριε Μαστρομιχάλη, είναι δικές σου ιδέες, γιατί η Αγία Γραφή αποκλείεται ν' αναφέρει τέτοιο πράγμα".** Και όμως! Αν ερευνήσουμε προσεχτικά το Λόγο του Θεού, θα ανακαλύψουμε θαυμάσιες αλήθειες που ο καλός Θεός θέσπισε, για να μην πλανηθούμε. Γι' αυτό, ο Ιησούς Χριστός είπε: ***"Πλανάσθε, μη γνωρίζοντες τας γραφάς".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 22: 29).

Ας δούμε, λοιπόν, τι λέει η Αγία Γραφή: ***"Και είπης εν τη καρδία σου, η δύναμίς μου, και το κράτος της χειρός μου, απέκτησαν εις εμέ τον πλούτον τούτον. Αλλά θέλεις ενθυμείσαι Κύριον τον Θεόν σου· διότι αυτός είναι όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη, διά να στερεώση την διαθήκην αυτού, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου, ως είναι την ημέραν ταύτην".*** (Δευτερονόμιον, 8:17,18).

Είναι, λοιπόν, αδιαμφισβήτητο πως, οτιδήποτε αποκτούμε σε αυτό τον κόσμο, στην πραγματικότητα ανήκει στον Θεό. Με άλλα λόγια, ο Θεός είναι ο **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ,** εμείς είμαστε οι **ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ. Επομένως, ως Διαχειριστές του Θεού, είμαστε υπεύ-**

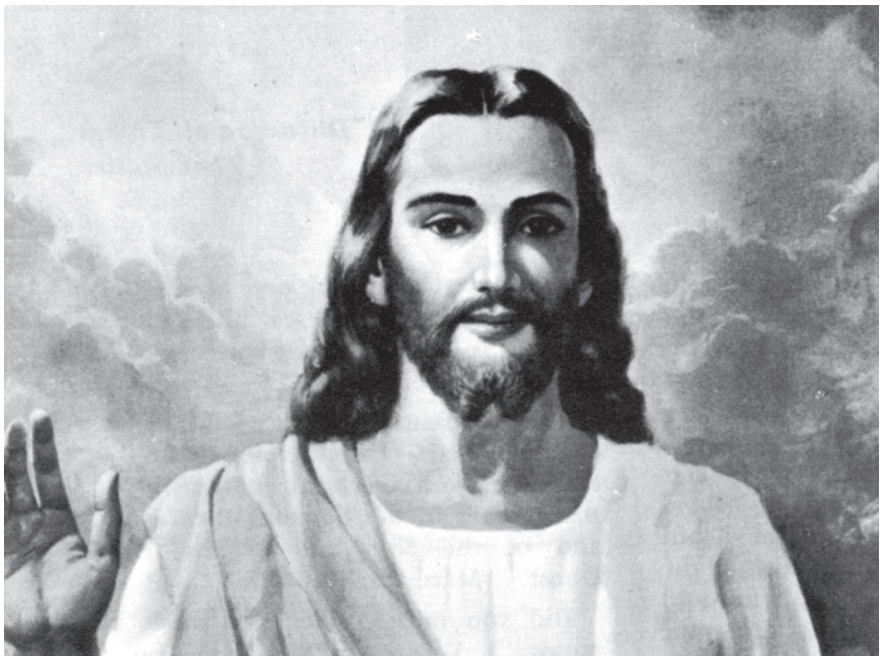

Ο Θεός είναι ο πραγματικός δημιουργός και ιδιοκτήτης
και εμείς είμαστε οι διαχειριστές.

θυνοι για τα αγαθά που μας δίνει. Και τα αγαθά αυτά είναι υπεράφθονα! Ας ονομάσουμε μόνο μερικά, η ΖΩΗ, Ο ΧΡΟΝΟΣ, ΟΙ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ, Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΣΑ ΑΛΛΑ!

Ας προχωρήσουμε τώρα σε κάτι άλλο. Όταν ήρθε ο Χριστός στη γη, πριν **2000 χρόνια περίπου,** κάλεσε και δημιούργησε την πρώτη Χριστιανική και Αποστολική εκκλησία και έδωσε στους πιστούς μια εντολή με μεγάλη ευθύνη. Η εντολή ήταν: ***"Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 28:19). Αυτά τα λόγια τονίζουν έντονα **την ευθύνη και το καθήκον της αληθινής εκκλησίας του Χριστού, για να κηρύξει το Ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη του κόσμου**. Φανταστείτε πόσοι άνθρωποι χρειάζονται, για να απασχολούνται σε αυτό το έργο ύψιστης ευθύνης, όπως Ιεροκήρυκες, Ιεραπόστολοι κ.α. Επίσης, σκεφθείτε τι χρηματικά ποσά χρειάζονται, για να συνεχιστεί το κήρυγμα του Ευαγγελίου σε όλα τα έθνη.

Το σπουδαίο και καυτό ερώτημα που πολλοί άνθρωποι μου κάνουν είναι το εξής: **"Από πού προέρχονται όλα τα εκατομμύρια δραχμές, δολάρια ή ευρώ, για να συντηρηθούν οι εκκλησίες και να εξαπλωθεί το παγκόσμιο έργο της εκκλησίας, που είναι το κήρυγμα του Ευαγγελίου;"**

Είμαι σίγουρος, και πιστεύω πως κι εσείς θα συμφωνείτε, ότι αυτό είναι ένα πολύ σπουδαίο και σοβαρό ερώτημα. Σήμερα, παρατηρούμε ότι οι διάφορες εκκλησίες έχουν πολλούς και διάφορους τρόπους, για να μαζεύουν χρήματα. Ακόμη δε, έχουν θεσπίσει και ειδικό κοστολόγιο για το γάμο, τη βάπτιση και την κηδεία. Ανάλογα με την κατηγορία που θα διαλέξει κάποιος, θα πληρώσει το προσδιορισμένο ποσό. Επιπλέον, έχουν τυχερά παιχνίδια, όπως λαχεία ή ακόμη και χορούς.

Σας ρωτώ το εξής: **Μήπως η Αγία Γραφή διδάσκει ότι η εκκλησία θα πρέπει να μαζεύει τα χρήματα από τις διάφορες κατηγορίες και τους τρόπους που αναφέραμε; Ή μήπως ο Ιησούς, ο Μεγάλος Διδάσκαλος, θέσπισε, μέσω του Αγίου Πνεύματος, ένα σχέδιο, έναν απλούστατο κανόνα, για να συντηρείται το έργο του Ευαγγελίου;**

Ασφαλώς και θέσπισε, αλλά πριν εξετάσουμε αυτό τον κανόνα, ας διαβάσουμε μια σπουδαία συμβουλή που έδωσε ο Χριστός πάνω στα οικονομικά. ***"Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν έχη τα αναγκαία διά να τελειώση αυτόν; μήποτε αφού βάλη θεμέλιον, και δεν δύνηται να τελειώση αυτόν, αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, λέγοντες, Ότι ούτος ο άνθρωπος ήρχισε να οικοδομή, και δεν ηδυνήθη να τελειώση".*** (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 14: 28-30). **Τι σπουδαία λόγια!!! Τι θαυμάσια συμβουλή!!!** Σε αυτή την περικοπή, ανακαλύπτουμε ότι ο Χριστός δεν αφήνει τα πράγματα στην τύχη, αλλά επικεντρώνει την προσοχή μας σε ένα απλό και πρακτικό παράδειγμα, που μπορούμε να το λάβουμε ως υπόδειγμα και για τον τρόπο που ο Ίδιος αντιμετωπίζει την εκκλησία Του. Έτσι, ο Υπέροχος Ιησούς Χριστός, ποτέ δε θα θεμελίωνε μια εκκλησία και μετά θα την άφηνε στη σκοτεινή τύχη του μέλλοντος. Αυτό αποκλείεται, γιατί ο καλός Θεός και Δημιουργός δεν αφήνει τίποτε στην τύχη.

Ο Επουράνιος Θεός μας, ως Πάνσοφος Δημιουργός και Σχεδιαστής, έχει συλλάβει και θεσπίσει ένα υπέροχο σχέδιο, έναν απλό κανόνα, που είναι θεμελιωμένος πάνω στις αρχές του Θεού και παράλληλα απόλυτα αποδοτικός για το παγκόσμιο έργο της εκκλησίας να κηρύξει το Ευαγγέλιο. Είμαι βέβαιος ότι όλοι θα θέλαμε να γνωρίζουμε αυτό το θείο σχέδιο. Ο Θεός θέσπισε ένα σχέδιο που βασίζεται στην επιστροφή ενός μικρού μέρους του εισοδήματος, **αλλά προσοχή, όχι ενός συγκεκριμένου ποσού.** Με άλλα

λόγια, **ο Θεός δεν κάνει χατίρια στους πλούσιους, αλλά ούτε και επιφέρει καταπίεση στους φτωχούς.**

Τώρα, ας ανακαλύψουμε **αυτό το πάνσοφο και υπέροχο σχέδιο.** Ο Λόγος του Θεού απαντά: **"*Και παν δέκατον της γης, είτε εκ του σπόρου της γης, είτε εκ του καρπού των δένδρων, του Κυρίου είναι· είναι άγιον εις τον Κύριον*".** (Λευιτικόν, 27: 30). Ο Θεός τόνισε με απόλυτη σαφήνεια ότι **"*παν δέκατον*",** δηλαδή όλο το δέκατο του ειδοσήματός μας, δεν είναι δικό μας. Ανήκει στον Κύριο: **"*του Κυρίου είναι*".** Επίσης, τονίζεται και μια άλλη αλήθεια, ότι το δέκατο **"*είναι άγιον εις τον Κύριον*".** Με άλλα λόγια, όπως η έβδομη ημέρα, το Σάββατο, είναι αγία στον Κύριο, έτσι και το ένα δέκατο είναι άγιο στον Κύριο.

Ορισμένοι νομίζουν ότι το δέκατο ήταν μόνο για τους Εβραίους. Ας δούμε τι διδάσκει ο Λόγος του Θεού πάνω σε αυτό το θέμα: **"*Και ο Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, έφερεν έξω άρτον και οίνον· ήτο δε ιερεύς του Θεού του υψίστου. Και ευλόγησεν αυτόν, και είπεν, Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεού του υψίστου, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γην· και ευλογητός ο Θεός ο ύψιστος, όστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και ο Άβραμ έδωκεν εις αυτόν δέκατον από πάντων*".** (Γένεσις, 14: 18-20).

Από τα εδάφια αυτά διαπιστώνουμε ότι ο πατριάρχης Άβραμ έδωσε το δέκατο από **"*πάντων*"** (από όλα τα υπάρχοντα) στον ιερέα του Θεού του Υψίστου, Μελχισεδέκ. Ίσως, αυτή η πληροφορία δεν απαντά ακόμα στο ερώτημά μας σχετικά με το αν το

Ο Πατριάρχης Αβράαμ δίνει το δέκατο από **"πάντων"** στον αληθινό Θεό.

δέκατο είναι αποκλειστικά υποχρέωση των Εβραίων ή όχι. Αν όμως σκεφτούμε ότι τον καιρό που διαδραματίζονταν όλα αυτά δεν υπήρχε ούτε ένας Εβραίος πάνω στη γη, τότε σίγουρα έχουμε μια ισχυρή απάντηση. Συνεπώς, για να δώσει το δέκατο ο Άβραμ (αργότερα Αβραάμ) στον Μελχισεδέκ, αυτό αποδεικνύει ότι το σχέδιο και ο κανόνας ή ο νόμος των δεκάτων υπήρχε πολύ πριν από τους Εβραίους, όπως πριν από τη σύσταση του Εβραϊκού έθνους υπήρχαν και το Σάββατο και ο νόμος της υγείας περί καθαρών και ακαθάρτων, όπως ανακαλύψαμε σε προηγούμενες διαλέξεις.

Πριν αφήσουμε το βιβλίο της Γένεσης, ας δούμε τι υποσχέθηκε ένας άλλος πατριάρχης, ο Ιακώβ, στον Θεό. ***"Και ο λίθος ούτος, τον οποίον έστησα δια στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· και εκ πάντων όσα μοι δώσεις, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε".*** (Γένεσις, 28: 22).

Πολλοί νομίζουν ότι ο Ιησούς ποτέ δεν ανέφερε περί χρημάτων και ιδιαίτερα για το δέκατο. Ωστόσο, η Αγία Γραφή αναφέρει πολλές περιπτώσεις που ο Ιησούς αναφέρει περί χρημάτων, ακόμη δε επιβεβαιώνει και το δέκατο. Ας εξετάσουμε μόνο λίγα εδάφια: ***"ΤΟΤΕ υπήγον οι Φαρισαίοι και συνεβουλεύθησαν πώς να παγιδεύσωσιν αυτόν εν λόγω. Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες, Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι αληθής είσαι, και την οδόν του Θεού εν αληθεία διδάσκεις, και δεν σε μέλλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων. Είπε λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχί; Γνωρίσας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, είπε, Τι με πειράζετε, υποκριταί; δείξατέ μοι το νόμισμα του δασμού. Οι δε έφεραν προς αυτόν δηνάριον. Και λέγει προς αυτούς, Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; Λέγουσι προς αυτόν, Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς, Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα, και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και ακούσαντες εθαύμασαν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 22:15-22).

Αν και οι Φαρισαίοι προσπάθησαν να παγιδέψουν τον Χριστό σχετικά με τα χρήματα του φόρου που έδιναν στον Καίσαρα, ο Μεγάλος Διδάσκαλος απάντησε τόσο απλά και καθαρά, ώστε όλοι οι ακροατές Του μπόρεσαν να καταλάβουν. Ιδιαίτερα, όταν του έφεραν το νόμισμα, τους έκανε την ερώτηση, **"Τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή;"** Εκείνοι αμέσως απάντησαν ***"Του Καίσαρος".*** Τότε, ο Χριστός τους λέει: ***"Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα, και τα του Θεού εις τον Θεόν".*** Δηλαδή, δώστε στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα και στον Θεό αυτά που ανήκουν στον Θεό.

Γεννάται το ερώτημα: **Τι είναι αυτά που ανήκουν (οφείλονται) στον Θεό και πρέπει να τα δώσουμε;** Αυτή η έκφραση έχει σχέση με το δέκατο και ο Ιησούς το διευκρινίζει καλύτερα στο επόμενο κεφάλαιο, όπου αναφέρει συγκεκριμένα για το δέκατο: ***"Ουαί εις εσάς, Γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί· διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον, και το άνηθον, και το κύμινον· και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν· ταύτα έπρεπε να πράττητε, και εκείνα να μη αφίνητε".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 23:23).

Η λέξη **"Ουαί",** σημαίνει **αλίμονο**. Σε αυτή την περικοπή, ο Ιησούς αποκαλεί **τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους υποκριτές**, γιατί στο θέμα του νόμου των δεκάτων ήταν τόσο ακριβείς, ώστε να αποδεκατίζουν ακόμη και το δυόσμο, τον άνηθο και το κύμινο, αλλά το πρόβλημά τους ήταν ότι **ΑΦΗΝΑΝ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ**, ***"την κρίσιν***

και το έλεον και την πίστιν". Αμέσως μετά ο Ιησούς τόνισε: **"*ταύτα έπρεπε να πράττητε και εκείνα να μη αφίνητε*"**, δηλαδή **"αυτά είναι που έπρεπε να κάμνετε (την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν) χωρίς να παραμελείτε και εκείνα (τα δέκατα)".**

Επίσης, στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιον λέει: ***"Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού. Ταύτα έπρεπε να κάμητε, και εκείνα να μη αφήσητε".*** (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 11:42). Επομένως, ο Χριστός στη διδασκαλία Του επιβεβαίωσε το καθήκον μας σχετικά με τα δέκατα.

Ας απαντήσουμε τώρα στην ερώτηση **τι είναι το δέκατο και πώς το ξεχωρίζουμε, για να το δώσουμε στον θεό;** Το δέκατο του Θεού το χωρίζουμε με αυτό τον τρόπο. Αν για παράδειγμα ένα πρόσωπο παίρνει ένα μισθό από 200 ευρώ, το ένα δέκατο από

Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα, και τα του Θεού εις τον Θεόν.

αυτό το ποσό είναι 20 ευρώ. Αν και στην πραγματικότητα όλο το ποσό, δηλαδή, και τα δέκα δέκατα ανήκουν στον Θεό, ο Θεός ζητά να Του δείξουμε την πίστη μας και την ευγνωμοσύνη μας, δίνοντας μόνο το ένα δέκατο· τα υπόλοιπα εννέα τα αφήνει σε εμάς. Πραγματικά, είναι ασύλληπτη η γενναιοδωρία του Θεού! Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι στην ουσία το δέκατο δεν το δίνουμε στον Θεό, αλλά το επιστρέφουμε στον Θεό, ως αναγνώριση ότι έχουμε καταλάβει πως όλα τα αγαθά μας είναι δικά Του.

Καθώς προχωρά η διάλεξή μας, ας εξετάσουμε τι δίδαξε ο Απόστολος Παύλος σχετικά με τα οικονομικά της εκκλησίας και τους μισθούς των ιεροκηρύκων και ποιμένων: **"*Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά, εκ του ιερού τρώγουσιν; οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον, μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου*".** (Επιστολή προς Κορινθίους Α΄, 9:13,14). Ο Απόστολος Παύλος διευκρινίζει με σαφήνεια ότι αυτοί που εργάζονταν στο αγιαστήριο με τις θυσίες στην Παλαιά Διαθήκη έπαιρναν μερίδιο και αυτό το μερίδιο ήταν το δέκατο των πιστών. Μετά λέει: **"*Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου*".** Εδάφιο 14.

Ο Απόστολος Παύλος θέλει να μας δείξει ότι, όπως ο Θεός συντήρησε το έργο Του στην Παλαιά Διαθήκη, με τον ίδιο τρόπο διέταξε να συντηρείται και στην Καινή Διαθήκη. Ο λόγος που ο Παύλος τονίζει τόσο έντονα αυτό είναι γιατί οι συμπατριώτες μας στην Κόρινθο δεν ήταν καθόλου πρόθυμοι να επιστρέψουν τα δέκατά τους. Αργότερα, ο Απόστολος Παύλος είπε: ***"Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα, λαβών τα αναγκαία δια την υπηρεσίαν σας".*** (Επιστολή προς Κορινθίους Β΄,11:8).

Ας εξετάσουμε, όμως, πιο βαθιά τη δήλωση: ***"Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά, εκ του ιερού τρώγουσιν;"*** Ας δούμε, λοιπόν, σε τι χρησίμευε το δέκατο του Κυρίου. ***"Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γη αυτών δεν θέλεις έχει κληρονομίαν, ουδέ θέλεις έχει μερίδα μεταξύ αυτών· εγώ είμαι η μερίς σου και η κληρονομία σου, εν μέσω των υιών Ισραήλ· και ιδού, έδωκα εις τους υιούς Λευΐ πάντα τα δέκατα του Ισραήλ εις κληρονομίαν, διά την υπηρεσίαν αυτών την οποίαν υπηρετούσι, την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου".*** (Αριθμοί, 18:20,21). Σε αυτά τα εδάφια, ανακαλύπτουμε ότι τα δέκατα τα είχε δώσει ο Θεός για τους Λευίτες (ιερείς) της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι έκαναν το συμβολικό έργο του Ευαγγελίου με τις θυσίες. Όπως το διευκρινίζει πολύ καθαρά ο Απόστολος Παύλος, στην Καινή Διαθήκη, που δεν υπάρχουν οι Λευίτες, **αυτοί που κηρύττουν το Ευαγγέλιο, θα παίρνουν το μισθό τους από το δέκατο του Κυρίου.**

Επίσης, ο Λόγος του Θεού διδάσκει: **"*διότι τα δέκατα των υιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρωσιν υψούμενην προσφοράν προς τον Κύριον, έδωκα κληρονομίαν εις τους Λευίτας· δια τούτο είπα περί αυτών, Εν μέσω των υιών Ισραήλ δεν θέλουσιν έχει ουδεμίαν κληρονομίαν. Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, Λάλησον και προς τους Λευίτας, και ειπέ προς αυτούς, Όταν λαμβάνητε παρά των υιών Ισραήλ το δέκατον, το οποίον έδωκα εις εσάς παρ' αυτών δια κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει εξ αυτών προσφοράν υψουμένην εις τον Κύριον, δέκατον από του δεκάτου*".** (Αριθμοί, 18: 24-26).

Έτσι, αυτοί που αποφασίζουν να γίνουν ιεροκήρυκες, θα πρέπει να ασχολούνται μόνο με το έργο του Θεού και ο μισθός τους θα είναι αποκλειστικά από τα δέκατα. Επίσης, ακόμη και οι ιεροκήρυκες, θα πρέπει από το δικό τους μισθό να επιστρέψουν το

δέκατο στον Κύριο, όπως το λέει και η Αγία Γραφή: **"*δέκατον από του δεκάτου*".**

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο το γεγονός ότι ο Λόγος του Θεού έχει συμβουλές για όλα τα θέματα της καθημερινότητάς μας. Μας αποκαλύπτει καθετί που πρέπει να γνωρίζουμε, για να μην είμαστε σε τίποτα αδόκιμοι και ελλιπείς. Το δέκατο, λοιπόν, χρησιμοποιείται για το κήρυγμα του Ευαγγελίου, που είναι η κύρια αποστολή της εκκλησίας του Θεού. Όταν ο Κύριος θέσπισε το δέκατο, ασφαλώς δεν είχε σκοπό με αυτό να πλουτίσουν οι ιεροκήρυκες. Αυτοί πρέπει να παίρνουν το μισθό τους μόνο ως μισθό για την υπηρεσία τους, όπως κάθε εργαζόμενος. Στην πρώτη του Επιστολή στον Τιμόθεο ο Απόστολος Παύλος λέει: **"*Διότι*"** λέγει η γραφή, **"*Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος*"** *και* **"*Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού*".** (Επιστολή προς Τιμόθεον Α΄, 5:18). Επίσης, βλέπε Ματθαίος, 10:9 -10, Λουκάς, 10:7, Α΄ Κορινθίους, 9: 6 -14, Γαλάτας, 6:6.

Δεν είναι σωστό για όσους εργάζονται ως κήρυκες του Ευαγγελίου να παίρνουν μεγάλους μισθούς για την υπηρεσία τους. Αυτό είναι μεγάλο κρίμα. Κανένας, μα κανένας δεν έχει το δικαίωμα να αποκτήσει μεγάλα ατομικά κέρδη από το σταυρό του Χριστού. Το δέκατο πρέπει να είναι μόνο για τη διάδοση και το κήρυγμα του Ευαγγελίου.

Ερώτηση: **Πού πρέπει να δίνουμε τα δέκατά μας σήμερα;** Παρακαλώ, ας προσέξουμε τι έχει να μας πει ο Θεός στην επόμενη περικοπή: **"*Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; Εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. Σεις είσθε κατηραμένοι με κατάραν· διότι σεις με εκλέψατε, ναί, σεις, όλον το έθνος. Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, δια να είναι τροφή εις τον οίκον μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού, και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθείροντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η άμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων*".** (Μαλαχίας, 3: 8 -11).

Αυτή η περικοπή είναι πάρα πολύ σοβαρή, γιατί αρχίζει με την ερώτηση, **"*Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν;*"** Τι σοβαρή ερώτηση!!! Προσωπικά, όταν τη διάβασα για πρώτη φορά ξαφνιάστηκα και είπα στον εαυτό μου: **"Μα αυτό αποκλείεται, πώς μπορεί ένας άνθρωπος να κλέψει τον Θεό;"** Ωστόσο, ο Λόγος του Θεού δεν κάνει ποτέ λάθος. Μας διευκρινίζεται ότι το παράπονο του Θεού έχει να κάνει με την εξής αλήθεια: **"*σεις όμως με εκλέπτετε, και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν;*" "*Στα δέκατα και στις προσφορές*".** Βλέπετε, τότε είχα μεσάνυχτα περί δεκάτου και προσφορών. Στο εδάφιο ανακαλύπτουμε ότι το δέκατο ήδη ανήκει στον Κύριο, αλλά οι προσφορές είναι προαιρετικές, δηλαδή ό,τι μπορεί ο καθένας και ό,τι έχει την ευχαρίστηση μπορεί να προσφέρει. Ας μείνουμε τώρα στη θαυμάσια υπόσχεση του Θεού: **"*Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, δια να είναι τροφή εις τον οίκον μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού, και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθείροντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η άμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων*".** (Μαλαχίας, 3:10-11).

"Και εισελθών εις τον ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη τους πωλούντας εν αυτώ και αγοράζοντας, λέγων προς αυτούς, "Ο οίκος μου είναι οίκος προσευχής" σεις δε εκάματε αυτόν "σπήλαιον ληστών".
Λουκά 19:45,46.

Τι θαυμάσια υπόσχεση!!! Αγαπητοί μου φίλοι, ο καλός Θεός μας προσκαλεί να φέρουμε τα δέκατά μας στην αποθήκη, δηλαδή στην εκκλησία. Ωστόσο, δε μας προσκαλεί απλώς να φέρουμε αυτό που Του ανήκει. Μας υπόσχεται και μας βεβαιώνει ότι θα μας ευλογήσει πλούσια. Αυτή η υπόσχεση είναι πράγματι αληθινή, όπως και όλες οι υποσχέσεις του καλού Θεού. Ο Επουράνιος Πατέρας μας γνωρίζει περισσότερο από τον καθένα τις ανάγκες μας, ακόμα και αυτές που δεν αντιλαμβανόμαστε και εμείς οι ίδιοι, και είναι πρόθυμος να ευλογήσει τα οικονομικά μας και να ανταμείψει γενναιόδωρα την πιστότητά μας.

Στο σημείο αυτό, επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας μια ιστορία που συνέβη πριν από καιρό στην Καλιφόρνια της Αμερικής. Ένας ιδιοκτήτης φάρμας είχε θαυμάσια σπαρτά, αλλά απελπίστηκε, όταν είδε ένα είδος παρασιτικής παπαδίτσας να έχει μαζευτεί σε μια γωνιά του χωραφιού του. Τον έπιασε πανικός, όταν σκέφθηκε ότι σε μερικές ώρες ολόκληρη η φάρμα του θα απογυμνωθεί. Το κοριτσάκι του, όταν κατάλαβε τη στεναχώρια του μπαμπά του, του μίλησε με θάρρος: **"Μπαμπά"**, είπε, **"Πληρώνεις τα δέκατά σου, έτσι δεν είναι; Τότε, γιατί δε ζητάς από τον Θεό να κρατήσει την υπόσχεσή Του και να διώξει τις παπαδίτσες;"** Γονάτισαν μαζί σε προσευχή και ζήτησαν την πραγματοποίηση της υπόσχεσης από το Μαλαχία 3:11. Όταν τελείωσαν την προσευχή τους, κοίταξαν ψηλά και είδαν αρκετά μάυρα πουλιά να πετούν πάνω από το χωράφι, όπου βρίσκονταν οι παπαδίτσες. Πιο πολλά πουλιά άρχισαν να έρχονται, κατέβηκαν στο χωράφι για μερικά λεπτά και έπειτα πέταξαν μακριά, χωρίς προηγουμένως να αφήσουν ούτε μια παπαδίτσα. Τα μάυρα πουλιά τις έφαγαν όλες. Τα σπαρτά σώθηκαν!

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα, που αποδεικνύουν την αταλάντευτη δέσμευση του Θεού στην πραγματοποίηση όλων Του των υποσχέσεων. Ένα από αυτά συνέβη στη Δυτική Αυστραλία. Εκεί, ένας πιστός Χριστιανός γεωργός είδε ένα φοβερό χαλάζι να καταστρέφει όλα τα σιτάρια της περιοχής, εκτός από το δικό του αγρόκτημα. Η καταστροφή ήρθε ακριβώς μέχρι τα σύνορα γύρω από το αγρόκτημά του. Όταν οι έκπληκτοι γείτονες ρώτησαν γιατί, αυτός τους μίλησε για την υπόσχεση του Θεού στο Μαλαχία 3.

Παρόμοια περιστατικά συνέβησαν και συμβαίνουν καθημερινά στους πιστούς του Θεού σε όλο τον κόσμο. Ο καλός Θεός δεν αρνείται **ποτέ** τις υποσχέσεις Του. Ακόμα και όταν στο δικό μας μυαλό κάποια πράγματα φαίνονται ανέφικτα, η παντοδυναμία Του έχει ένα μοναδικό τρόπο να κάνει το αδύνατο δυνατό. Τίποτα δεν υπάρχει στον κόσμο, που θα μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να εμποδίσει τον Θεό να φανεί πιστός σε όλα όσα μας υποσχέθηκε.

Ερώτηση: **Γιατί ο Κύριος ζητά να Του επιστρέψουμε το δέκατο;** Ο Θεός δε ζητά να Του επιστρέψουμε το δέκατο, επειδή το έχει ανάγκη. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι τα πάντα ανήκουν σε Αυτόν. Για να απαντήσουμε στο ερώτημα, ας κάνουμε έναν παραλληλισμό με την τέταρτη εντολή του Ηθικού Νόμου του Θεού. Ο Θεός μας έδωσε τις επτά μέρες της εβδομάδας και μας λέει ότι οι έξι μέρες είναι δικές μας, μπορούμε να εργαστούμε και να φροντίσουμε για ό,τι χρειαζόμαστε**. Η έβδομη μέρα, όμως, είναι δική Του, είναι ευλογημένη και αγιασμένη, είναι Σάββατο Κυρίου του Θεού μας. Είναι μια ειδική μέρα του Κυρίου για ιδιαίτερη πνευματική επαφή με τον Δημιουργό μας, καθώς και για σωματική ξεκούραση**. Έτσι, ακριβώς και με το δέκατο. **Ο Θεός μας έδωσε το δώρο της ζωής, μας δίνει την υγεία και τη δύναμη να εργαστούμε**. Για όλα τα έσοδά μας, μας λέει ότι αυτά είναι δέκα δέκατα και από αυτά τα δέκα δέκατα, τα εννέα είναι δικά σας, το ένα μόνο είναι δικό Μου, γιατί αυτό το δέκατο είναι άγιο ενώπιον του Κυρίου.

Όταν με πίστη και αγάπη επιστρέφουμε τα δέκατά μας στον Κύριο, **για ένα πράγμα να είμαστε βέβαιοι, ότι τα υπόλοιπα εννέα δέκατα με την ευλογία του Θεού θα διατηρηθούν πολύ περισσότερο παρά τα δέκα δέκατα. Θα καρποφορήσουν πολύ περισσότερο από ό,τι νομίζουμε.** Με άλλα λόγια, χίλιες φορές καλύτερα να έχουμε **180 ευρώ με την ευλογία του Θεού**, παρά να έχουμε 200 ή και 250 ευρώ χωρίς την ευλογία Του.

Επίσης, ένας άλλος λόγος που ο Κύριος θέσπισε το δέκατο είναι για την εκπλήρωση ενός πολύ σπουδαίου πνευματικού σκοπού. **Πρώτον,** όταν οι Χριστιανοί επιστρέφουν τα δέκατά τους, αναγνωρίζουν ότι πράγματι ο Κύριος είναι ο Δημιουργός και ο Ιδιοκτήτης τους, ενώ αυτοί είναι οι διαχειριστές. **Δεύτερον**, επιστρέφοντας το δέκατο και προσφέροντας εθελοντικά τις προσφορές τους, φυλάγονται από τη **"φιλαργυρία". Τρίτον**, γίνονται συνεργοί με το Θεό. Σχετικά με αυτό, η Βίβλος λέει: **"*Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί*".** (Επιστολή προς Κορινθίους Α΄, 3: 9). Γι' αυτό, πρέπει να θεωρούμε προνόμιό μας το να επιστρέφουμε τα δέκατα.

Ερώτηση: **Όταν γίνεται ένας γάμος στην εκκλησία, δεν πρέπει να πληρωθεί αυτός που έκανε το γάμο;** Όχι, καθόλου. Ο γάμος, η βάπτιση ή οτιδήποτε άλλο προσφέρει η εκκλησία είναι καθήκον της εκκλησίας να το προσφέρει.

Όταν επιστρέφουμε τα δέκατά μας, δεν πρέπει να φοβόμαστε για την οικονομική μας ασφάλεια, γιατί ο καλός Θεός υπόσχεται ότι θα μας ευλογήσει. Χαρακτηριστικά, ο βασιλιάς Δαβίδ είπε: **"*Νέος ήμην, και ήδη εγήρασα, και δεν είδον δίκαιον εγκαταλελειμμένον, ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν άρτον*".** (Ψαλμός 37:25). Ο Κύριος ποτέ δεν

εγκαταλείπει το δίκαιο. Επίσης, στις Παροιμίες διαβάζουμε: **"*Τίμα τον Κύριον από των υπαρχόντων σου, και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου· και θέλουσι εμπλησθή αι σιταποθήκαι σου από αφθονίας, και οι ληνοί σου θέλουσιν εκχειλίζει από νέου οίνου*".** (Παροιμίαι, 3: 9,10).

Όταν είμαστε πιστοί στα δέκατά μας, η υπόσχεση του Θεού **"*και θέλουσι εμπλησθή αι σιταποθήκαι σου από αφθονίας*"** θα εκπληρωθεί για τον καθένα από εμάς, δηλαδή ο καλός Θεός θα μας ευλογήσει άφθονα. Σήμερα, όμως, είναι γεγονός ότι πολλοί άνθρωποι, ακόμη και Χριστιανοί, λένε: **"δεν μπορώ να καταλάβω πού πηγαίνουν τα χρήματά μου. Παίρνω μισθό, αλλά δε φαίνεται να φτάνει πουθενά".** Και όμως, αν ακούσουμε το Λόγο του Θεού και ακολουθήσουμε τις οδηγίες Του, θα λύσουμε κάθε πρόβλημά μας, ακόμη και το οικονομικό.

Ερώτηση: **Με ποιο κίνητρο πρέπει να επιστρέφουμε τα δέκατά μας; "*Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας αυτού, ουχί με λύπην, ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός*".** (Επιστολή προς Κορινθίους Β΄, 9:7).

Όπως διαπιστώνουμε, το κίνητρο έχει το δικό του βαρυσήμαντο ρόλο ενώπιον του Θεού, γιατί αυτό αποκαλύπτει τη διάθεσή μας στο θέμα των δεκάτων και των προσφορών. Όταν κάποιος προσφέρει και μετά λυπάται αυτά που έδωσε ή τα δίνει αναγκαστικά, τότε ο Θεός δεν μπορεί να ευαρεστηθεί με την πράξη του. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Θεός έκανε τόσα για μας, για να το πούμε καλύτερα έκανε τα **ΠΑΝΤΑ**. **Δε νομίζετε, λοιπόν, ότι είναι πράγματι εξαιρετική η τιμή που μας δίνει την ευκαιρία να κάνουμε κι εμείς κάτι, για να κηρυχθούν τα καλά νέα του Ευαγγελίου σε όλο τον κόσμο;**

Σήμερα, οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν μέσα στο άγχος· καταπονούν σωματικά και ψυχικά την υγεία τους, για να βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερα, ώστε να μπορέσουν να πάρουν σπίτι ή σπίτια, να κάνουν περιουσίες και να ικανοποιήσουν κάθε υλική τους επιθυμία. Προκειμένου να εκτονωθούν από την καθημερινή πίεση και να καλύψουν τα κενά της ψυχής τους, πηγαίνουν από γλέντι σε γλέντι και, αν τους μείνει κάποιος χρόνος, ίσως, τότε σκεφτούν λίγο και τον Θεό. Ας ακούσουμε, όμως, ποια είναι η διαχρονική γνώμη του Σωτήρα μας Χριστού για τη σημερινή υλική φρενίτιδα: **"*Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν· αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει, και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν. Επειδή όπου είναι ο θυσαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδία σας. Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου είναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει, και τον άλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή, και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και Μαμμωνά.*

Διά τούτο σας λέγω, Μη μεριμνάτε περί της ζωής σας, τι να φάγητε και τι να πίητε· μηδέ περί το σώματός σας, τι να ενδυθήτε. Δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής, και το σώμα του ενδύματος; Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν, ουδέ θερίζουσιν, ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέση μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; Και περί ενδύματος

Ο Καλός Σαμαρείτης ήταν πρόθυμος και πανέτοιμος να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του.

τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πώς αυξάνουσι, δεν κοπιάζουσιν, ουδέ κλώθουσι. Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. Αλλ' εάν το χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει, και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; Μη μεριμνήσετε λοιπόν, λέγοντες, Τι να φάγωμεν, ή τι να πιώμεν, ή τι να ενδυθώμεν; Διότι πάντα ταύτα ζητουσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού· και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή". (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 6:19-33).

Μια πρώτη παρατήρηση για όσα διαβάσαμε είναι η πικρή διαπίστωση πως, από ό,τι μας διδάσκει ο Ιησούς Χριστός, εμείς οι άνθρωποι κάνουμε ακριβώς το αντίθετο. Γι' αυτό στενοχωριόμαστε για το αύριο, γι' αυτό η καρδιά μας δεν μπορεί να ησυχάσει και να νιώσει την πραγματική ειρήνη, παρά τις επανειλημμένες διεξόδους μας σε απατηλά μέσα. Η αιώνια απάντηση του Χριστού στην ψυχική αναστάτωση της καθημερινότητας, στο διαρκές άγχος, του οποίου τις αιτίες συχνά δεν μπορούμε να εντοπίσουμε, είναι να ατενίσουμε στα πνευματικά πράγματα, να τα πιστέψουμε με πάθος και να επιδιώξουμε τη βίωση τους στη ζωή μας. Μια τέτοια ενατένιση θα μας βοηθήσει να αντιληφθούμε, έστω και μερικώς, την ασύλληπτη σπουδαιότητα της προτροπής του Χριστού να ζητούμε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του. Επιθυμώντας τη μόνη Βασιλεία, που μπορεί να μας εξασφαλίσει την ευτυχία, θα ανακαλύψουμε ότι επιλέγουμε την πιο σοφή στάση ζωής, για να ευλογηθούμε και να δούμε στην πράξη την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Κυρίου μας: όλα τα άλλα τα επίγεια αγαθά θα έρθουν με τη σειρά τους.

Τελικά, ένα πράγμα είναι βέβαιο: πιο μεγάλη ευχαρίστηση αισθάνεται κάποιος, όταν δίνει, παρά όταν παίρνει. Ανέκφραστη γαλήνη θα πλημμυρίσει την ψυχή μας, όταν

αρχίσουμε να καταναλώνουμε την ενέργειά μας, όχι για να ικανοποιήσουμε ακόρεστες επιθυμίες, αλλά για να δραστηριοποιηθούμε στην κάλυψη των αναγκών των συνανθρώπων μας, που αναζητούν απεγνωσμένα παρηγοριά και στήριξη στις μεγάλες δοκιμασίες τους. Ο Θεός μας θέλει συνεργάτες Του στο ύψιστο αυτό έργο της προσφοράς προς τον πλησίον και θα είναι πράγματι τόσο κρίμα να μην ανταποκριθούμε θετικά στην ασύγκριτη αυτή τιμή. Η Αγία Γραφή μας τονίζει: ***"Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς, ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς, και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε, Μακάριον είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη".*** (Πράξεις των Αποστόλων, 20: 35).

"Αληθώς σας λέγω, ότι η πτωχή αυτή χήρα έβαλε περισσότερον πάντων, διότι άπαντες ούτοι εκ του περισσεύματος αυτών έβαλαν εις τα δώρα του Θεού, αυτή όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλε όλην την περιουσίαν όσην είχε".
Λουκάς 21:3,4.

* * * * * * *

Η επόμενη διάλεξή μας έχει θέμα:
"Η ΘΕΟΤΗΤΑ (ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ)"